

○ คำสั่ง

(ด. ๒๑)

คำร้องที่ คร. ๑๒๒/๒๕๖๓

คำสั่งที่ คร. ๒๕๗/๒๕๖๔

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๑๒ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๔

ระหว่าง { นางสาวประคอง สุขหนู

ผู้ฟ้องคดี

กรมประมง ที่ ๑

รองปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านพัฒนาการผลิต ที่ ๒

อธิบดีกรมประมง ที่ ๓

ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ อันเกิดจากคำสั่งทางปกครอง (คำร้องอุทธรณ์คำสั่งไม่รับคำฟ้องเพิ่มเติมไว้พิจารณา)

ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่ง ในคดีหมายเลขดำที่ ๓๙๐/๒๕๖๑ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองนครศรีธรรมราช)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดียื่นฟ้องกรมประมงเป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แต่โดยที่อธิบดีกรมประมงเป็นผู้มีอำนาจออกใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ ตามมาตรา ๓๖ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และรองปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านพัฒนาการผลิต เป็นผู้ที่มีอำนาจ

/พิจารณาอุทธรณ์...

พิจารณาอุทธรณ์ ตามข้อ ๘ (ก) ประกอบกับข้อ ๓๒ (๒) ของกฎกระทรวงว่าด้วยกลุ่มภารกิจ พ.ศ. ๒๕๔๕ ศาลจึงกำหนดให้กรมประมงเป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รองปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านพัฒนาการผลิต เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และอธิบดีกรมประมง เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓

ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นเจ้าของเรือประมงพาณิชย์ ชื่อ จ้าวสมุทร เลขทะเบียนเรือ ๓๑๘๐๐๑๐๓๙ และเป็นผู้ได้รับอนุญาตให้ทำการประมงพาณิชย์ตามใบอนุญาตเลขที่ ๕๙๙๐๐๑๐๑๐๔๓๙ ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๙ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๑ โดยเมื่อวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ผู้ฟ้องคดียื่นคำขอใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ เลขที่ ๑๖๑๘๐๐๑๐๑๐๑๘๔ ได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีทำการประมงพาณิชย์ตามคำขอ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี มูลกรณีสืบเนื่องมาจากเมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๙ พนักงานอัยการจังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นโจทก์ยื่นฟ้องผู้ฟ้องคดีเป็นจำเลยที่ ๒ ในคดีอาญา หมายเลขดำที่ ๓๑๘๐/๒๕๕๙ ของศาลจังหวัดนครศรีธรรมราช ขอให้หาฐานความผิดเป็นผู้ควบคุมเรือประมงไม่แจ้งการเข้าออกท่าเทียบเรือประมงโดยฝ่าฝืนต่อกฎหมาย และเป็นเจ้าของเรือไม่แจ้งการเข้าออกท่าเทียบเรือประมงโดยฝ่าฝืนต่อกฎหมาย ซึ่งเป็นการดำเนินคดีในข้อหาไม่แจ้งการเข้าออกท่าเทียบเรือประมงโดยฝ่าฝืนกฎหมายเท่านั้น มิได้เป็นการดำเนินการกับเรือประมงของผู้ฟ้องคดี และมีได้ดำเนินคดีในข้อหาเกี่ยวกับความผิดความบกพร่องของเรือประมงของผู้ฟ้องคดี ทั้งมิได้มีคำขอให้ริบเรือประมง หรือมีมาตรการใดๆ เกี่ยวกับเรือประมงในชั้นจับกุมก็ไม่ได้ระบุว่าได้ยึดเรือประมงของผู้ฟ้องคดีเป็นของกลางในคดีอาญาดังกล่าว ศาลชั้นต้น (ศาลจังหวัดนครศรีธรรมราช) ได้มีคำพิพากษายกฟ้อง แม้ศาลอุทธรณ์ภาค ๘ จะพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลชั้นต้น เป็นให้ลงโทษปรับจำเลยทั้งสองคน คนละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท ก็ตาม แต่ไม่มีการกล่าวถึงเรือประมงของผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด และคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลฎีกา หลังจากถูกดำเนินคดีอาญาผู้ฟ้องคดีได้นำเรือประมงลำดังกล่าวออกทำการประมงออกจับปลาจับสัตว์น้ำตามปกติภายใต้เงื่อนไขการอนุญาตให้ทำการประมงพาณิชย์ที่ผู้ฟ้องคดีได้รับจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในครั้งก่อน จนกระทั่งเมื่อวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ผู้ฟ้องคดีได้ขอรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีหนังสือ ที่ กษ ๐๕๑๐.๓/๑๓๔๒ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๖๑ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่า จากการตรวจสอบปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีเคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตทำการประมง

/มาแล้วสองครั้ง...

มาแล้วสองครั้งภายในห้าปี จึงขอให้ผู้ฟ้องคดีโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานในเรื่องดังกล่าว ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีหนังสือ ที่ กษ ๐๕๐๕.๓/๑๖๑๑๖๐๔๐๕ ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๑ แจ้งว่า ไม่อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีทำการประมงพาณิชย์โดยใช้เครื่องมือทำการประมงตามที่ขอ เนื่องจาก ๑. ผู้ฟ้องคดีมีลักษณะต้องห้ามตามพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๓๙ (๑) เป็นผู้เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดตามมาตรา ๘๑ (๓) ซึ่งเป็นความผิดร้ายแรงตามมาตรา ๑๑๔ (๓) และยังไม่ถึงห้าปีนับแต่วันที่คำพิพากษาถึงที่สุด และ ๒. คดีอาญาอยู่ในชั้นศาลฎีกา จึงเป็นเรือประมงที่อยู่ในระหว่างถูกดำเนินคดี ต้องห้ามตามกฎหมายกระทรวงการขออนุญาตและการอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๖ (๑๐) ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๖๑ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีหนังสือ ส่วนที่สุด ที่ กษ ๐๕๑๐.๓/๗๑๗๔ ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๖๑ แจ้งว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า คำสั่งดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย และเมื่อครบกำหนดเวลาตามใบอนุญาตให้ทำการประมงพาณิชย์ เลขที่ ๕๙๙๐๐๑๐๑๐๔๓๙ แล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ให้กรมเจ้าท่าทำการควบคุมไม่ให้เรือประมงของผู้ฟ้องคดีออกจากท่า ผู้ฟ้องคดีจึงไม่สามารถนำเรือประมงออกไปทำการประมงพาณิชย์ ทำให้ได้รับความเสียหายเป็นค่าขาดประโยชน์จากการทำประมงพาณิชย์ และต้องจ่ายค่าจ้างให้ลูกจ้างในระหว่างนั้น นอกจากนั้น ผู้ฟ้องคดีขอสงวนสิทธิในการเรียกร้องค่าเสียหายที่เกิดขึ้นหลังจากได้มีการปล่อยเรือประมงจากการควบคุมของกรมเจ้าท่า ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกหรือเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามหนังสือ ที่ กษ ๐๕๑๐.๓/๑๓๔๒ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๖๑ ที่แจ้งสิทธิให้โต้แย้งแสดงพยานหลักฐาน หนังสือ ที่ กษ ๐๕๐๕.๓/๑๖๑๑๖๐๔๐๕ ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๑ ที่แจ้งผลการพิจารณาการขออนุญาตทำการประมงพาณิชย์

๒. ให้ยกเลิกหรือเพิกถอนคำสั่งและการพิจารณาอุทธรณ์ตามหนังสือ ส่วนที่สุด ที่ กษ ๐๕๑๐.๓/๕๕๘๐ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ที่แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และหนังสือ ส่วนที่สุด ที่ กษ ๐๕๑๐.๓/๗๑๗๔ ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ที่แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งไม่อนุญาตคำขอรับใบอนุญาต

/ทำการ...

ทำการประมงพาณิชย์ แล้วมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดำเนินการให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ต่อไป

๓. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ชดใช้ค่าเสียหายจากการที่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ทำการประมงพาณิชย์แก่ผู้ฟ้องคดี จำนวน ๔,๘๐๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ของต้นเงินดังกล่าวนับแต่วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะได้ชำระเสร็จสิ้นแก่ผู้ฟ้องคดี และชดใช้ค่าเสียหายจากการที่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ทำการประมงพาณิชย์แก่ผู้ฟ้องคดีในอัตราเดือนละ ๘๐๐,๐๐๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะได้รับเรือประมงคืนจากการถูกควบคุม

๔. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ชดใช้ค่าเสียหายจากการที่ผู้ฟ้องคดีต้องจ่ายค่าจ้างแก่ลูกจ้างคนงานในระหว่างที่ไม่ได้ทำการประมงพาณิชย์แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นจำนวน ๖๗,๙๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ของต้นเงินดังกล่าว นับแต่วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะได้ชำระเสร็จสิ้นแก่ผู้ฟ้องคดี

๕. ให้ศาลมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีได้รับการคุ้มครองชั่วคราวก่อนมีคำพิพากษา และในระหว่างการพิจารณาคดีด้วยการให้ผู้ฟ้องคดีได้ทำประมงพาณิชย์และสามารถนำเรือประมงของผู้ฟ้องคดีออกทำการประมงพาณิชย์ก่อนมีคำพิพากษาและในระหว่างการพิจารณาคดีนี้ต่อไป

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งเมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๑ ไม่รับคำฟ้องในส่วนที่ฟ้องขอให้เพิกถอนหนังสือ ที่ กษ ๐๕๑๐.๓/๑๓๔๒ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๖๑ และหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กษ ๐๕๑๐.๓/๕๕๘๐ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ไว้พิจารณา ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งต่อศาลปกครองสูงสุด และต่อมาศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งที่ คร. ๙๕/๒๕๖๒ ยืนตามคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นดังกล่าว

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำขอเกี่ยวกับวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษาที่ขอให้ผู้ฟ้องคดีได้ทำประมงพาณิชย์และสามารถนำเรือประมงของผู้ฟ้องคดีออกทำการประมงพาณิชย์ก่อนมีคำพิพากษาและในระหว่างการพิจารณาคดีไว้พิจารณา

ในระหว่างการพิจารณาคดีของศาลปกครองชั้นต้น ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องขอแก้ไขเพิ่มเติมคำฟ้อง ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ มีสาระสำคัญอย่างเดียวกันกับคำฟ้อง และเพิ่มเติมว่า เมื่อวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ศาลฎีกาได้มีคำพิพากษาที่ ๒๙๗๖/๒๕๖๒ กลับคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์เป็นให้ยกฟ้อง เนื่องจากจำเลยทั้งสองขาดเจตนาในการ

/กระทำความผิด...

กระทำความผิด จึงไม่มีความผิดตามฟ้อง ส่วนที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีคำสั่งไม่ตอใบอนุญาต
 การทำประมงพาณิชย์ตามคำขอของผู้ฟ้องคดี โดยอ้างว่า ผู้ฟ้องคดีเคยถูกเพิกถอนใบอนุญาต
 ทำการประมงมาแล้วสองครั้งภายในห้าปีนั้น ผู้ฟ้องคดีไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตทำการ
 ประมงแต่อย่างใด และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่มีพยานหลักฐานยืนยันข้ออ้างดังกล่าว ทั้งการ
 มีคำสั่งไม่อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีทำการประมงพาณิชย์ก็มิได้ยกเหตุผู้ฟ้องคดีเคยถูกเพิกถอน
 ใบอนุญาตทำการประมงแต่อย่างใด หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก็ได้ให้กรมเจ้าท่า
 เข้าทำการควบคุมเรือประมงของผู้ฟ้องคดีไว้ไม่ให้ออกจากท่า โดยเมื่อวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๖๓
 และวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ ผู้ฟ้องคดีได้ไปตรวจเรือประมงของผู้ฟ้องคดีพบว่า
 ได้รับความเสียหายจนไม่สามารถที่จะใช้การได้ตามปกติตั้งแต่วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๑
 โดยเกิดความเสียหายกับตัวเรือ เครื่องยนต์ ตลอดจนเครื่องมือเครื่องใช้อุปกรณ์ต่างๆ
 ภายในเรือ จนไม่สามารถใช้ทำการประมงได้ นอกจากนั้น ใกล้ถึงกำหนดที่จะต้องต่อ
 ทะเบียนเรือประมงพาณิชย์ของผู้ฟ้องคดีซึ่งต้องมีการซ่อมแซมเรือประมงและอุปกรณ์ต่างๆ
 ภายในเรือให้ได้มาตรฐานสำหรับการใช้งานตามกฎหมายกำหนด ผู้ฟ้องคดีประกอบอาชีพ
 ประมงพาณิชย์อย่างเดียวและมีเรือประมงลำเดียวไม่มีอาชีพอื่นที่จะสร้างรายได้ ทำให้
 ไม่มีรายได้เพียงพอที่จะใช้สำหรับการต่อทะเบียนและซ่อมแซมเรือพร้อมอุปกรณ์ภายในเรือ
 จึงขอให้ศาลมีคำพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามทำการซ่อมแซมเรือประมงของผู้ฟ้องคดี
 และอุปกรณ์ต่างๆ ภายในเรือให้ได้มาตรฐานสำหรับการใช้งานตามที่กฎหมายกำหนดในสภาพ
 ณ วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๑

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า คำฟ้องมีสองข้อหา คือ ข้อหาที่หนึ่ง
 ฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นเจ้าของเรือประมงพาณิชย์ ชื่อจ้าวสมุทร เลขทะเบียนเรือ
 ๓๑๘๐๐๑๐๑๓๙ และเป็นผู้ได้รับอนุญาตให้ทำการประมงพาณิชย์ตามใบอนุญาตเลขที่
 ๕๙๙๐๐๑๐๑๔๓๙ ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๙ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๑ โดยเมื่อวันที่
 ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ผู้ฟ้องคดียื่นคำขอใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ เลขที่
 ๑๖๑๘๐๐๑๐๑๑๘๔ ได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่อนุญาตให้
 ผู้ฟ้องคดีทำการประมงพาณิชย์ตามคำขอ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งให้ยกอุทธรณ์ของ
 ผู้ฟ้องคดี จึงนำคดีมาฟ้องขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓
 ที่ไม่อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีทำการประมงพาณิชย์ตามคำขอ และคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของ
 ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กรณีจึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบ

/ด้วยกฎหมาย...

ด้วยกฎหมายตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และข้อหาที่สองฟ้องว่า เมื่อครบกำหนดเวลาตามใบอนุญาตให้ทำการประมงพาณิชย์ เลขที่ ๕๙๙๐๐๑๐๑๐๔๓๙ แล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ให้กรมเจ้าท่าทำการควบคุมไม่ให้เรือประมงของผู้ฟ้องคดีออกจากท่า ผู้ฟ้องคดีจึงไม่สามารถนำเรือประมงออกไปทำการประมงพาณิชย์ได้ ทำให้ได้รับความเสียหายเป็นค่าขาดประโยชน์จากการทำการประมงพาณิชย์ และต้องจ่ายค่าจ้างให้ลูกจ้างในระหว่างนั้น ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชดเชยค่าเสียหายพร้อมดอกเบี้ยแก่ผู้ฟ้องคดี กรณีจึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมายตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ในระหว่างพิจารณาของศาล ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องขอเพิ่มเติมคำฟ้อง ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ โดยขอให้ศาลมีคำพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามทำการซ่อมแซมเรือประมงของผู้ฟ้องคดีและอุปกรณ์ต่างๆ ภายในเรือให้ได้มาตรฐานสำหรับการใช้งานตามที่กฎหมายกำหนดในสภาพ ณ วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๑ คำร้องขอเพิ่มเติมคำฟ้องดังกล่าวจึงเกี่ยวข้องกับคำฟ้องเดิมในข้อหาที่สองพอที่จะรวมการพิจารณาและชี้ขาดตัดสินเข้าด้วยกันได้ ตามข้อ ๕ ประกอบกับข้อ ๔๘ วรรคสอง แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ และเป็นการยื่นต่อศาลก่อนวันสิ้นสุดการแสวงหาข้อเท็จจริงตามข้อ ๖๒ วรรคสาม แห่งระเบียบเดียวกัน อย่างไรก็ตาม เมื่อคดีในข้อหาที่สองเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมายตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ศาลจึงมีอำนาจกำหนดค่าบังคับให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ใช้เงินหรือส่งมอบทรัพย์สินหรือให้กระทำการหรืองดเว้นกระทำการเท่านั้น ตามมาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน สำหรับการสั่งให้กระทำการนั้น ศาลย่อมกำหนดค่าบังคับให้หน่วยงานทางปกครอง ซึ่งเป็นผู้ถูกฟ้องคดีกระทำการตามอำนาจหน้าที่ในทางปกครองได้เท่านั้น หากผู้ฟ้องคดีเห็นว่า การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ดังที่กล่าวมาข้างต้นเป็นเหตุให้เรือประมงของผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย ผู้ฟ้องคดีชอบที่จะเรียกให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ อยู่ในสังกัดชดเชยค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดี ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีมีคำขอท้ายคำร้องขอแก้ไขเพิ่มเติมคำฟ้องโดยขอให้ศาลมีคำพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามทำการซ่อมแซมเรือประมงของผู้ฟ้องคดีและอุปกรณ์ต่างๆ ภายในเรือให้

/ได้มาตรฐาน...

ได้มาตรฐานสำหรับการใช้งานตามที่กฎหมายกำหนดในสภาพ ณ วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๑
จึงเป็นคำขอที่ศาลไม่อาจกำหนดค่าบังคับให้ได้ ตามมาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง (๓) แห่ง
พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำร้องขอแก้ไขเพิ่มเติมคำฟ้องไว้พิจารณา

ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นที่ไม่รับคำฟ้อง
เพิ่มเติมไว้พิจารณา ความว่า ผู้ฟ้องคดีไม่สามารถนำเรือประมงไปขึ้นอยู่เพื่อทำการซ่อมแซม
เรือและอุปกรณ์ต่าง ๆ ภายในเรือให้ได้มาตรฐานสำหรับการใช้งานตามที่กฎหมายกำหนด
ในสภาพ ณ วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๑ เพื่อคำนวณความเสียหายที่กำหนดเป็นจำนวนเงินได้
เนื่องจากเรือประมงถูกควบคุมโดยหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ และ
ผู้ฟ้องคดีไม่มีเงินเพียงพอในการซ่อมแซมดังกล่าว เนื่องจากการซ่อมแซมเรือประมงนั้น ผู้จะ
ทำการซ่อมแซมให้ก็ต่อเมื่อได้มีการจ่ายเงินล่วงหน้าเป็นค่าวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการซ่อมแซม
และสำหรับค่าแรงคนงานให้อยู่ก่อนเท่านั้น ผู้ฟ้องคดีประกอบอาชีพทำการประมงพาณิชย์
เพียงอาชีพเดียว และมีเรือประมงที่ใช้ในการประกอบอาชีพประมงพาณิชย์ลำเดียว คือ
เรือประมงพาณิชย์ ชื่อ จ้าวสมุทร หมายเลขทะเบียนเรือ ๓๑๘๐๐๑๐๓๙ และจากมูลกรณี
พิพาทตามคดีนี้ ทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่สามารถทำการประมงพาณิชย์ด้วยการนำเรือประมง
จ้าวสมุทรออกทำการประมงจับปลาจับสัตว์น้ำมาขายเพื่อสร้างรายได้ ตั้งแต่วันสิ้นสุด
ระยะเวลาตามใบอนุญาตเลขที่ ๕๙๙๐๐๑๐๑๐๔๓๙ คือวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๑ จนถึง
ปัจจุบัน ทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่มีรายได้ จึงส่งผลกระทบต่อผู้ฟ้องคดีและครอบครัวเป็นอย่างมาก
เป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อน อีกทั้งในการที่จะนำเรือประมงไปขึ้นอยู่เพื่อทำการ
ประเมินราคาซ่อมแซมย่อมต้องมีค่าใช้จ่ายในการลากจูงเรือจากจุดที่ถูกควบคุมไปยัง
ที่ทำการของผู้อยู่ซ่อมเรือประมง และเมื่อนำเรือประมงขึ้นอยู่แล้วในระหว่างที่ยังไม่ได้ซ่อมแซม
ก็จะต้องจ่ายค่าที่จอดที่เก็บเรืออีกเป็นจำนวนมาก ซึ่งหากในการดำเนินการเกี่ยวกับคดีนี้
ผู้ฟ้องคดียังจะต้องหาเงินมาเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการดังกล่าวเพื่อที่จะให้ได้มาซึ่ง
ความเสียหายที่กำหนดออกมาเป็นจำนวนเงินอีกก็จะทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อน
เกินสมควร ประกอบกับปัจจุบันประเทศไทยและทุกประเทศทั่วโลกต้องตกอยู่ในสภาวะการณ์
ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ หรือโรคโควิด-๑๙ ทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่สามารถนำ
เรือประมงขึ้นอยู่เพื่อทำการซ่อมแซม หรือทำการประเมินราคาซ่อมแซม เพื่อให้ได้มาซึ่ง
จำนวนความเสียหายเป็นจำนวนเงินที่แน่นอนได้ การที่ศาลจะสั่งให้กระทำการตามมาตรา ๗๒

/วรรคหนึ่ง (๓)...

วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ นั้น ศาลย่อมกำหนดคำบังคับให้หน่วยงานทางปกครองกระทำการตามอำนาจหน้าที่ในทางปกครองเท่านั้น ย่อมไม่เป็นธรรมแก่ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นประชาชนผู้ซึ่งได้รับผลกระทบจากการกระทำโดยไม่ถูกต้องหรือไม่ชอบด้วยกฎหมายจากหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ การพิพากษากำหนดคำบังคับแก่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ประชาชนผู้ฟ้องคดี ศาลจึงสามารถกำหนดคำบังคับให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามกระทำการอย่างใดก็ได้ เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ประชาชน ดังนั้น ศาลจึงสามารถกำหนดคำบังคับให้ดำเนินการทำการซ่อมแซมเรือประมงของผู้ฟ้องคดีและอุปกรณ์ต่างๆ ภายในเรือให้ได้มาตรฐานสำหรับการใช้งานตามที่กฎหมายกำหนด ในสภาพ ณ วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๑ ตามคำขอของผู้ฟ้องคดีได้ โดยไม่จำเป็นต้องกำหนดคำบังคับให้ชดเชยความเสียหายด้วยการชดเชยเงินเท่านั้น อนึ่ง หากศาลปกครองสูงสุดเห็นว่าผู้ฟ้องคดีจะต้องระบุกำหนดความเสียหายเพื่อการเยียวยาให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเป็นธรรมออกมาเป็นจำนวนเงินแล้ว ผู้ฟ้องคดีขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งให้รับคำฟ้องเพิ่มเติมของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา แล้วให้ผู้ฟ้องคดีดำเนินการเพื่อให้ได้มาซึ่งความเสียหายที่กำหนดออกมาเป็นจำนวนเงินและขยายระยะเวลาการดำเนินการดังกล่าวไปจนกว่าสภาวะการณ์ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ หรือโรคโควิด-๑๙ จะหมดไป หรือมีคำสั่งให้ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งเกี่ยวกับเรื่องนี้ใหม่ โดยมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีไปกำหนดความเสียหายเป็นจำนวนเงินแล้วรับคำฟ้องเพิ่มเติมของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณาต่อไป

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งกลับคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้รับคำฟ้องเพิ่มเติมของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา

ศาลปกครองสูงสุดพิเคราะห์แล้วเห็นว่า คดีมีประเด็นที่ต้องพิจารณาตามอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีว่า ศาลปกครองสามารถรับคำฟ้องเพิ่มเติมของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณาได้หรือไม่

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำฟ้องรวมสองข้อหาดังนี้ ข้อหาที่หนึ่งฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นเจ้าของเรือประมงพาณิชย์ ชื่อ จ้าวสมุทร และเป็นผู้ได้รับอนุญาตให้ทำการประมงพาณิชย์ตามใบอนุญาตเลขที่ ๕๙๙๐๐๑๐๑๐๔๓๙ ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๙ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๑ โดยเมื่อวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำขอใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์เลขที่ ๑๖๑๘๐๐๑๐๑๐๑๘๔ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่อนุญาตตามคำขอ

/และเมื่อยื่น...

และเมื่อยื่นอุทธรณ์ปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ ขอให้ศาลมีคำพิพากษา หรือมีคำสั่งเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ซึ่งเป็นคดีพิพาท เกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และข้อหาที่สอง ฟ้องว่า เมื่อครบกำหนดเวลาตามใบอนุญาตให้ทำการประมงพาณิชย์ เลขที่ ๕๙๙๐๐๑๐๑๐๔๓๙ แล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ให้กรมเจ้าท่าควบคุมไม่ให้เรือประมงของผู้ฟ้องคดีออกจากท่า เป็นเหตุ ให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหายจากการขาดประโยชน์ในการทำการประมงพาณิชย์ และต้อง จ่ายค่าจ้างให้ลูกจ้างในระหว่างนั้น ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ชดใช้ค่าเสียหายดังกล่าวพร้อมดอกเบี้ย ซึ่งเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการใช้อำนาจ ตามกฎหมายตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ต่อมา ในระหว่างการพิจารณาคดีของศาลปกครองชั้นต้นปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำร้องขอเพิ่มเติมคำฟ้อง ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ โดยกล่าวอ้างว่า ผู้ฟ้องคดีได้ไปตรวจเรือประมงเมื่อวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๖๓ และวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ พบว่าเรือประมงที่ถูกควบคุมไม่ให้ ออกจากท่าดังกล่าว ได้เกิดความเสียหายแก่ตัวเรือ เครื่องยนต์ ตลอดจนเครื่องมือเครื่องใช้ ภายในเรือจนไม่สามารถทำการประมงได้ ขอให้ศาลมีคำพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสาม ทำการซ่อมแซมเรือประมงของผู้ฟ้องคดีและอุปกรณ์ต่าง ๆ ภายในเรือให้ได้มาตรฐาน สำหรับการใช้งานตามที่กฎหมายกำหนดในสภาพ ณ วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๑ ซึ่งศาลปกครองชั้นต้นได้พิจารณาคำฟ้องเพิ่มเติมดังกล่าวแล้วเห็นว่า คำฟ้องเพิ่มเติมเกี่ยวข้องกับ คำฟ้องเดิมในข้อหาที่สองพอที่จะรวมการพิจารณาและชี้ขาดตัดสินเข้าด้วยกันได้ ตามข้อ ๕ ประกอบกับข้อ ๔๘ วรรคสอง แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ และเป็นการยื่นต่อศาลก่อนวันสิ้นสุด การแสวงหาข้อเท็จจริง ตามข้อ ๖๒ วรรคสาม แห่งระเบียบเดียวกัน แต่เนื่องจากคดีพิพาท ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณา คดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ศาลมีอำนาจกำหนดค่าบังคับตามมาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว โดยให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ใช้เงินหรือส่งมอบทรัพย์สินหรือให้ กระทำการหรืองดเว้นกระทำการ ซึ่งการสั่งให้กระทำการดังกล่าวนี้หมายถึงการสั่งให้ ผู้ถูกฟ้องคดีกระทำการตามอำนาจหน้าที่ในทางปกครองได้เท่านั้น หากผู้ฟ้องคดีเห็นว่า

/การกระทำ...

การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามคำฟ้องเพิ่มเติมเป็นเหตุให้เรือประมงของผู้ฟ้องคดีเสียหายก็ชอบที่จะเรียกให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดี ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีมีคำขอท้ายคำฟ้องเพิ่มเติมให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามทำการซ่อมแซมเรือประมงพร้อมอุปกรณ์ภายในเรือของผู้ฟ้องคดีให้ได้มาตรฐานสำหรับใช้งานตามที่กฎหมายกำหนดในสภาพ ณ วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๑ จึงเป็นคำขอที่ศาลไม่อาจกำหนดค่าบังคับให้ได้ตามมาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว จึงมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องเพิ่มเติมของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา แต่ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นพ้องด้วยและได้ยื่นอุทธรณ์คัดค้านคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นดังกล่าว กรณีจึงมีปัญหาคำสั่งที่ต้องพิจารณาก่อนว่า ศาลสามารถกำหนดค่าบังคับตามคำขอท้ายฟ้องเพิ่มเติมของผู้ฟ้องคดีได้หรือไม่ ประการใด

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๒๐ บัญญัติว่า ผู้ใดจงใจหรือประมาทเลินเล่อ ทำต่อบุคคลอื่นโดยผิดกฎหมายให้เขาเสียหายถึงแก่ชีวิตก็ดี แก่ร่างกายก็ดี อนามัยก็ดี เสรีภาพก็ดี ทรัพย์สินหรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดก็ดี ท่านว่าผู้นั้นทำละเมิดจำต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อการนั้น มาตรา ๔๓๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ค่าสินไหมทดแทนจะพึงใช้โดยสถานใดเพียงใดนั้น ให้ศาลวินิจฉัยตามควรแก่พฤติการณ์และความร้ายแรงแห่งละเมิด วรรคสอง บัญญัติว่า อนึ่ง ค่าสินไหมทดแทนนั้นได้แก่การคืนทรัพย์สินอันผู้เสียหายต้องเสียไปเพราะละเมิด หรือใช้ราคาทรัพย์สินนั้น รวมทั้งค่าเสียหายอันจะพึงบังคับให้ใช้เพื่อความเสียหายอย่างใดๆ อันได้ก่อกำขึ้นนั้นด้วย จากบัญญัติดังกล่าวเห็นได้ว่า บุคคลที่ได้รับความเสียหายจากการกระทำละเมิดย่อมมีสิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากผู้กระทำละเมิดได้ ซึ่งค่าสินไหมทดแทนดังกล่าวหมายถึง การคืนทรัพย์สินอันผู้เสียหายต้องเสียไปเพราะละเมิด หรือการใช้ราคาทรัพย์สินนั้น รวมทั้งการชดใช้ค่าเสียหายอย่างใดๆ อันได้ก่อกำขึ้นด้วย ฉะนั้น เมื่อตามคำฟ้องเพิ่มเติมผู้ฟ้องคดีอ้างว่าการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้กรมเจ้าท่าควบคุมไม่ให้เรือประมงของผู้ฟ้องคดีออกจากท่า เป็นเหตุให้เรือประมงของผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหายแก่ตัวเรือและอุปกรณ์ภายในเรือจนไม่สามารถทำการประมงได้ ขอให้ศาลมีคำพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามทำการซ่อมแซมเรือประมงและอุปกรณ์ภายในเรือให้ได้มาตรฐานสำหรับการใช้งานตามที่กฎหมายกำหนดในสภาพ ณ วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๑ จึงถือได้ว่าเป็นการฟ้องเพิ่มเติมและมีคำขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามส่งมอบเรือประมงคืนให้แก่ผู้ฟ้องคดีในสภาพเดิมก่อนการกระทำละเมิด (สภาพ ณ วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๑) นั้นเอง สำหรับการพิจารณาพิพากษา

/คดีพิพาท...

คดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามมาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ นั้น ศาลปกครองมีอำนาจกำหนดค่าบังคับให้หน่วยงานทางปกครอง ชดใช้เงินหรือส่งมอบทรัพย์สินหรือกระทำการหรืองดเว้นกระทำการ โดยจะกำหนดระยะเวลา และเงื่อนไขอื่นๆ ไว้ด้วยก็ได้ ดังนั้น เมื่อผู้ฟ้องคดีได้มีคำขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามส่งมอบ เรือประมงคืนให้แก่ผู้ฟ้องคดีในสภาพเดิมก่อนการกระทำละเมิด ศาลจึงมีอำนาจกำหนด ค่าบังคับให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามส่งมอบทรัพย์สินคืนให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามคำขอท้ายฟ้อง เพิ่มเติมดังกล่าวได้ และหากศาลเห็นว่าผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามไม่สามารถส่งมอบเรือประมงคืน ให้แก่ผู้ฟ้องคดีในสภาพเดิมก่อนการกระทำละเมิด หรือเป็นกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสาม อาจจะไม่สามารถปฏิบัติตามค่าบังคับดังกล่าวไม่ว่าด้วยเหตุใดๆ ศาลก็ย่อมมีดุลพินิจ ที่จะกำหนดระยะเวลาและเงื่อนไขให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชดใช้ราคาหรือค่าเสียหายอย่างใดๆ แทนการส่งมอบทรัพย์สินดังกล่าวคืนให้แก่ผู้ฟ้องคดีได้เช่นเดียวกัน ส่วนการแสวงหา ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับราคาทรัพย์สินหรือค่าเสียหายอย่างใดๆ แทนการส่งมอบทรัพย์สินนั้น เห็นว่าเป็นเรื่องที่ศาลสามารถแสวงหาข้อเท็จจริงได้ตามความเหมาะสมจากคู่กรณี พยานบุคคล พยานเอกสาร พยานผู้เชี่ยวชาญ หรือพยานหลักฐานอื่นใด ทั้งนี้ ตามระเบียบ ของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๓

เมื่อศาลสามารถกำหนดค่าบังคับตามคำขอท้ายคำฟ้องเพิ่มเติมของผู้ฟ้องคดีได้ ประกอบกับตามคำฟ้องเพิ่มเติม ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่าได้ไปตรวจสอบสภาพเรือประมงของตน เมื่อวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๖๓ และวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ พบว่าเรือประมง ที่ถูกควบคุมไม่ให้ออกจากท่าดังกล่าวได้เกิดความเสียหายแก่ตัวเรือ เครื่องยนต์ ตลอดจน เครื่องมือเครื่องใช้ภายในเรือจนไม่สามารถทำการประมงได้ การนำคดีมาฟ้องเพิ่มเติมใน วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ จึงเป็นการฟ้องคดีภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีรู้หรือ ควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดีตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครอง และวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ อย่างไรก็ตาม การฟ้องขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสาม ส่งมอบเรือประมงคืนให้แก่ผู้ฟ้องคดีในสภาพเดิมก่อนการกระทำละเมิด หรือการฟ้องเรียก ให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามชดใช้ราคาหรือค่าเสียหายใดๆ แทนการส่งมอบทรัพย์สินดังกล่าว คืนให้แก่ผู้ฟ้องคดี เห็นว่าเป็นคดีที่มีทุนทรัพย์ ซึ่งผู้ฟ้องคดีจะต้องเสียค่าธรรมเนียมศาล เพิ่มเติมตามมาตรา ๔๕ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ดังนั้น หากผู้ฟ้องคดีชำระ

/ค่าธรรมเนียมศาล...

ค่าธรรมเนียมศาลครบถ้วนแล้ว ศาลปกครองก็สามารถรับคำฟ้องเพิ่มเติมของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณาได้

การที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องเพิ่มเติมของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา นั้น ศาลปกครองสูงสุดไม่เห็นพ้องด้วย

จึงมีคำสั่งกลับคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้รับคำฟ้องเพิ่มเติมของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณาพิพากษาต่อไป เมื่อผู้ฟ้องคดีได้ชำระค่าธรรมเนียมศาลครบถ้วนแล้ว

นายพงษ์ศักดิ์ กัมพูสิริ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

Signature

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายไพบุลย์ วราหะไพฑูรย์
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นางรดาพรรณ วาณิช
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายประวิทย์ เอื้อนิรันดร์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสมภพ ผ่องสว่าง
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

Signature

